

på lærere og visse faglærte: Ja, det er jo en diskussion, som der er mange variationer i. Lad mig nævne, at der er områder i landet, hvor ledigheden i visse fag stort set er lig nul. Det er klart, at det kræver øget arbejdsudbud, øget arbejdsstyrke at få opfyldt disse beskæftigelsesbehov. Så er der andre områder i landet, hvor der er regional arbejdsløshed.

Jo, det er en mere kompliceret diskussion end som så, men når man lægger den sammen, denne diskussion, kan vi se foran os, at vi er nødt til at udvide arbejdsstyrken for at kunne leve op til de beskæftigelsesmæssige forventninger og for at leve op til det velstandsniveau, som vi alle vel gerne vil have. Det kræver, at vi er nødt til at se frem ikke bare i år og næste år og næste år igen; vi er også nødt til at se på det i et 10-års-perspektiv, for vi har demografi foran os, befolkningsforandringer foran os, der gør, at det kan være svært at se, at arbejdsmarkedet kan vokse tilpas meget i forhold til, hvad vi ønsker, der skal produceres, og hvilke værdier vi skal have frem.

Jeg vil gerne videreføre diskussionen med hr. Villy Søvnald, men jeg tror faktisk, det er mere nyttigt at gøre det på baggrund af de lovforslag, der kommer, for man kan stadig væk ikke lægge alle kroneændringer i menneskers husstand sammen og så sige, at hvis de bliver ramt af det hele alle sammen, så går det galt. De bliver jo ikke ramt af det hele alle sammen.

Derudover beror meget også på: Er det en rig ægtefælle, eller er det ikke en rig ægtefælle, de har? Er det en kortvarig situation, de er i, eller er det en langvarig situation, de er i? Det er også afgørende, hvor meget de har til rådighed, når det hele er lagt sammen og trukket fra. Og det er ud fra det, jeg siger, at så behøver det ikke at være så elendigt, som man siger.

Men jeg er enig i, at det bliver interessant at studere nogle af de husstandsregnestykker. Der vil være nogle, der får mindre, der vil være nogle, der får mere, og jeg tror ikke, det bliver så drastisk, som man forestiller sig.

Første næstformand (Birte Weiss):

For god ordens skyld skal jeg lige gøre opmærksom på, at når den røde lampe lyser, er taletiden slut.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter at forliget om efterlønnen blev indgået, har der løbende været signaler om, at forliget

bliver ændret, og at forligskredsen sætter sig sammen og finder ud af, at nu må man hellere komme nogle af kritikerne i møde på nogle enkelte punkter.

På et eller andet tidspunkt ser det jo ud til, at der kommer en efterlønsreform, som bliver en deligt vedtaget, og derfor spørgsmålet til hr. Jan Petersen, som ikke er besvaret endnu, men ellers er stillet tidligere i debatten, nemlig i hvor høj grad den efterlønsordning, som så kommer, er fremtidssikret, for det, Socialdemokraterne sælger denne ordning på, er jo, at nu har man fremtidssikret efterlønnen.

Derfor vil jeg spørge hr. Jan Petersen: Hvordan har Socialdemokratiet det med, at et af de seks partier, som står bag forliget, har undsagt det og har meddelt, at der ikke er tale om nogen fremtidssikring? Der er tale om, at man har en ordning i nogle år, og så er målet at få ændret ordningen og få afskaffet efterlønnen igen.

Smadrer det ikke fuldstændig den argumentation, som er blevet brugt omkring forliget, blev brugt som baggrund for, at forliget var en nødvendighed, nemlig at man nu havde sikkerhed for, at efterlønnen ville bestå i al fremtid?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Mine spørgsmål affødte nogle meget generelle bemærkninger fra Socialdemokratiets ordfører om kommuneaftalerne, om, at to tredjedele af samfundets udgifter ligger ude hos amter og kommuner. Det ved vi faktisk godt.

Men jeg fik altså ikke svar på mine spørgsmål. Det kan jo skyldes to ting: Enten at hr. Jan Petersen ikke vil svare, eller at hr. Jan Petersen ikke rigtig forstår min dialekt. Men under alle omstændigheder forsøger jeg igen, og så håber jeg på et lidt bedre resultat denne gang.

Jeg spørger hr. Jan Petersen: Hvordan skal amter og kommuner opfylde regeringens løfter om bedre børnepasning, folkeskolen, sundhedsvæsen, ældreomsorg, når de ikke må budgettere med øgede udgifter? Det er jo altså ikke rene tåber, der sidder derude i kommunalbestyrelserne; de ved godt, at der skal midler til for at opfylde regeringens løfter. Det burde regeringen faktisk også have kunnet forudse. Derfor var SF også imod kommuneaftalerne. Men o.k., det er jo ikke det eneste område, på hvilket regeringen den seneste måned fuldstændig er fjernet fra virkeligheden.